

Vroege-vogelexcursie Breede-Water.

Zaterdag 4 mei: Vroege vogelexcursie, o.l.v. Hans op den Dries. Verzamelen 05.00 uur Parkeerplaats NM Kreekpad.

Sinds de beginjaren 90 organiseert de KNNV afdeling Voorne deze vroege vogelexcursie. De natuur van het Breede-Water is niet uniek, maar wel zeer soortenrijk in planten, dieren en al het andere wat de natuur kan bieden.

Hans zal tijdens deze excursie vooral veel aandacht besteden aan de vogelzang. Natuurlijk doen we onze uiterste best om ook de vogels in beeld te krijgen. Vanaf de verschillende uitkijkposten hebben we zicht op diverse delen van het gebied. Voornamelijk op de plas, het Breede-Water, zullen we met enkele telescopen proberen de meeste vogels zo mooi mogelijk te laten zien. Naast vele andere vogelsoorten maken we ook veel kans op de zang van de boompieper en de boomleeuwerik. Zij hebben een geweldig mooie melodieuze zang. Ook planten, insecten en misschien zelfs een paar vroege paddenstoelen zullen niet aan de aandacht ontsnappen, er zijn namelijk altijd wel specialisten aanwezig die hierover iets kunnen vertellen.

De rondwandeling zal starten om 05.00 uur vanaf de Parkeerplaats van het Kreekpad en afhankelijk van de wens van de deelnemers eindigen rond 11.00 uur. Mochten er mensen eerder weg willen, dan is dat geen probleem. Als er behoefte is om er nog een extra uurtje aan vast te plakken, dan kan dat ook.

Tot slot nog even dit: zorg voor de juiste kleren en schoeisel (regenjas, eventueel laarzen), muggenolie en wat te eten en te drinken, dan zorg ik en misschien nog enkele anderen voor iets bij de koffie en een telescoop. Mocht u een verrekijker hebben, neem deze dan zeker mee. Graag tot dan, Hans op den Dries (tel. 0181-318329)

Vleermuisexcursie met Jan Alewijn Dijkhuizen.

Zaterdag 27 april, Start 21.15 uur Fort Haerlem, Hellevoetsluis.

Laat je tijdens deze wandeling verrassen over het aantal vleermuizen welke rond de vesting vliegen. Van de ervaren gidsen hoor je van alles over deze bijzondere en teruggetrokken diersoort. We kijken niet alleen maar luisteren ook met een batdetector naar de vleermuizen. De wandeling gaat door nat gras dus trek de juiste schoenen aan. De excursie wordt begeleid door leden van de KNNV zoogdierwerkgroep en deelname is gratis.

Op stap met Hanneke de Haan

door Hans op den Dries

Wat een enthousiaste meid, ze zit vol verhalen en belevenissen. Zeker gezien haar leeftijd, geboren in de vroege winter van 1984, te Pernis en momenteel woonachtig in Spijkenisse, een goede aanwinst voor onze vereniging, de KNNV afdeling Voorne.

Ik heb haar bezocht in haar knusse huisje in Spijkenisse. We zouden eigenlijk een wandelingetje maken, maar daar is het helemaal niet van gekomen.

Om maar even over het klimaat in de huiskamer te beginnen, precies zoals ik het ook graag zou hebben, niet te warm dus. Ze zegt "nee dat klopt, ik heb eigenlijk nooit de verwarming aan. Dat bespaart een hoop op jaarbasis. Bovendien is de woonkamer op het zuiden en heb ik rondom burens in het flat".

Als ik zo rondkijk in haar huisje, zie ik een scala aan leuke knusse creaties van allerlei natuurlijke, plantaardige materialen, knutselwerkjes van diverse materialen en vele fotootjes van vrienden en familie. Haar eerste reactie is "leuk hé, bijna alles zelf gemaakt". Wauw, daar zit heel wat creativiteit in. Zo valt mijn oog ook op een prachtige foto van een "doodeenvoudige" vlieg op een rustieke boomstam met prachtige kleuren en keurig in een lijst geplaatst. De poster hangt prominent boven haar bank. Ik kon het niet laten om te vragen of ze deze ook zelf had gefotografeerd en ja hoor, vol trots zegt ze "JA" en terecht, want het is echt mooi.

Verder zie ik hangende bloempotten waaruit de planten vreemd genoeg uit de bodem groeien, zoals bijvoorbeeld een hertshoorn. Er rijzen een paar vraagtekens bij mij en alsof ze het zag, begint ze gelijk uit te leggen. Ze vertelt dat het een probeersel was, geïnspireerd op de ondersteboven-hangpotten die je nu bij de Intratuin kan kopen, maar dat het wel enige zorg vereist. Per keer drie keer een spuitje met water, niet te veel anders stroomt het gelijk aan de onderkant er weer uit en zo nodig één of meerdere keren herhalen. Het ziet er bijzonder uit, maar ook bewerkelijk.

Dan vertelt ze nog dat ze graag tekent, maar wel op eigen tempo en van te voren is haar niet duidelijk wat iets wordt. Zo lag er een zwartwit tekening, als ware het allemaal kopse kanten van doorgezaagde takjes, waarin de jaarringen de leegtes van de vlakjes vulden. Zomaar een aaneenschakeling van rondjes met verschillende afmetingen. Er lag ook een heel realistische zwartwit tekening van een prachtig natuurtafereeltje. De inspiratie van deze plaat, die overigens nog niet helemaal af was, kwam vanuit het Quackjes Water. Ik vroeg haar of ze deze ook niet zou willen inkleuren? "Jazeker zegt ze, maar zo als die nu is wil

Hanneke de Haan

ik hem ook graag bewaren. Misschien kan ik een keer een goede scan maken en dan de andere gewoon lekker inkleuren". Wordt dus aan gewerkt!

In de hoek bij de eettafel staat nog een standaard met muziek en er staat een dwarsfluit op. "ik speel graag zo nu en dan even een paar deuntjes. Ik kan eigenlijk niet meer goed noten lezen, dus wat ik tegenwoordig doe ik iets naspelen dat ik mooi vind. Ik houd ook van een breed scala aan muziek". Zo stond er tijdens mijn verblijf een soort rustig, modern klassiek muziekstukje op, heerlijk rustgevend.

Maar wie is Hanneke nu eigenlijk?

Als kind was ze vaak bij pa op de volkstuin. Ze keek dan naar alles wat groeide, bloeide en bewoog. Wat ze heel fascinerend vond waren die kleine diertjes die overal kropen en slopen. Ook een, per ongeluk in tweeën gestoken, pier door de spa van pa kreeg de volle aandacht. Ze vroeg zich af waarom beide delen nog bewogen? Daar heeft ze echter nog nooit een antwoord op gekregen, maar ook niet echt naar gezocht. Ook kon ze lang kijken naar de regenton met de muggenlarven. Als je op de zijkant sloeg bewoog alles zo leuk.

Ze wilde graag goed doorleren, het liefst naar de hbo of verder, maar dat ging met een omweg. Na de mbo-opleiding Diervverzorging is ze even aan de slag geweest als dierenartsassistent. Daarna heeft ze de hbo-opleiding Sociaal-pedagogische Hulpverlening behaald.

Momenteel werkt ze met mensen die op enige manier, verstandelijk, psychisch of sociaal, in mindere of meerdere mate wat begeleiding nodig hebben om deel te kunnen nemen aan de maatschappij. Voor haar

geldt: werk is werk en vrij is vrij. Dit houdt ze goed gescheiden. Dat is verstandig, zeker ook om zich zelf te beschermen en fit te blijven voor de vrije uurtjes.

Ze vindt het erg interessant met mensen te praten en vraagstukken die zich voordoen met de cliënt aan te pakken, door met ze in gesprek te gaan en oplossingsgericht deze problemen te benaderen, of gewoon balans in het leven van de betreffende persoon te krijgen.

Eenmaal thuis komt er een andere Hanneke boven; ze zet haar energie dan om in creativiteit en geniet van desembrood bakken, talen, tekenen en muziek en de natuur. Vooral in het detail ligt haar interesse, zoals kijken door een binoculair of microscoop.

Maar hoe is Hanneke nu eigenlijk echt met die natuur in aanraking gekomen, zoals ze die nu beleeft?

Ze zegt dat dit in 2016 is ontstaan. Ze wilde eigenlijk in haar vrije tijd meer bezig zijn met de natuur en is toen gaan zoeken naar een ingang. Het vrijwilligerswerk bij Sensor werd te zwaar naast haar werk. Ze heeft op een gegeven moment gebeld naar het Zuid-Hollands Landschap en gevraagd of ze iets voor haar hadden waar ze mee aan de slag kon. Zo werd ze uiteindelijk doorverwezen naar de KNNV en kwam ze als eerst bij de plantenwerkgroep terecht. Dat sprak haar op de één of andere manier ook gelijk aan en vanaf dat moment voelde het goed. Achteraf bleek het een latente interesse in planten en bomen te zijn. Ze merkte dat, nu ze het één en ander weet te benoemen, dat ze daar eigenlijk altijd al naar keek, zonder dat ze wist waar ze naar keek en er dus ook niet actief mee bezig was. Wat ze erg leuk en fascinerend vindt is het inzoomen op details. Er is daardoor een wereld voor haar open gegaan. Ze vult aan met de woorden dat het leuk is om naar de grond te kijken en te zoeken naar die details.

Zo kwamen ook de paddenstoelen in beeld. In datzelfde jaar heeft ze zelfs gekozen om de paddenstoelencursus van onze vereniging te gaan volgen. Stapje voor stapje slurpt ze zo de kennis over de natuur op. Misschien komen zo ook de vogels nog eens in beeld, alhoewel ze daar best al oog voor heeft.

Op de vraag of ze een favoriete plek of gebied heeft waar ze het liefst komt, antwoordt ze ontkennend. Overal is het mooi en elk gebied heeft zijn eigen charme. Ze vindt de KNNV een leuke, gezellige en enthousiaste groep mensen, waar een hoop te leren is. Inmiddels heeft ze als een van de jongste leden van de KNNV getoond een volwaardig en zeer actieve deelnemer te zijn van diverse activiteiten. Vooral in de planten steekt ze dus de meeste tijd. Zo loopt ze bijna wekelijks mee met de plantenwerkgroep om te inventariseren en te determineren.

Toch heeft Hanneke nóg iets extra's. Destijds beseftte ze hoe afhankelijk we zijn van alles en wat een impact dit heeft op de aarde. Ze zegt dat ze het idee had dat ze er een beetje van los wilde komen. Ze wilde loskomen van de reguliere informatiestroom en wat onafhankelijker van wat aangeboden

wordt in de voedingswinkels. Ze ziet het niet als vervangen, maar als een aanvulling op het eten. Deze gedachten brachten haar ook op het idee van zelfgekweekte zuurdesem en verder met slechts meel, water en zout brood te bakken. Daarnaast vindt ze het interessant om niet alleen het gebruikelijke voedsel te eten, maar ook allerlei andere producten van moeder natuur, zoals wilde planten. Favorieten zijn brandnetel, pinksterbloem, paardenbloem en de zuurtjes zoals Japanse duizendknoop, zuringsoorten en de zuurbes. Inmiddels heeft ze een cursus van een half jaar gevolgd om te leren welke planten je wel en niet kan eten. Ze is nu zelfs gevraagd als assistent van de docent. Naast planten is ze er ook niet vies van om eens een insect of ander dier te proberen en geeft ze direct toe dat ze ook de zoete hap niet schuwt, maar dat weten de meesten die mij kennen wel (grapt ze).

Al met al kunnen we concluderen dat Hanneke een rijke aanwinst voor onze vereniging is en dat ze wellicht nog veel voor de vereniging kan betekenen. Laten wij er dan wel voor waken dat we haar niet kwijt raken door te veel van haar te vragen. Mogelijk kunt u binnenkort al met een excursie van Hanneke mee, mijn advies zou dan zijn: DOEN!

Tot slot had ze nog een wens, namelijk om dichterbij Oostvoorne te wonen; ze zegt "kon ik mijn huidige huisje maar ergens in Oostvoorne zetten". Wel wie weet wat de toekomst zal brengen.

Gerrit Hijbeek: natuur om de hoek

door Theo Briggeman

Het heeft die nacht gesneeuwd. Het is mistig en een licht sneeuwdek kleurt Hellevoetsluis wit. Dus ook het favoriete gebied waar Gerrit Hijbeek mij mee naar toe wil nemen. De redactie dacht dat we met Gerrit wel naar het Quackgors zouden kunnen gaan, de stek waar hij op het fietspad langs dat gebied vaak is te vinden. Gerrit geeft echter de voorkeur aan het gebied van de Helius-haven, niet ver van het huis waar hij samen met zijn vrouw Renkie woont.

We doen eerst nog even een bakkie, en praten wat over zijn jeugd in Spijkenisse, waar hij als lagere schoolkind samen met zijn vrienden nog rechtuit door de weilanden naar Zuidland kon struinen, zwart van de modder. Zijn vader nam hem vaak mee naar buiten, van hem heeft hij zijn liefde voor de natuur meegekregen.

Aankomende zomer gaat hij met pensioen, hij werkt nu nog 70% van zijn werkweek. Op een middelbare school is hij leraar gymnastiek en invalkracht voor biologie. Hij ziet er naar uit om helemaal de natuur in te kunnen gaan. Gerrit is nog maar net lid van de KNNV geworden. Hij is vooral op vogels gericht, dus lid van de vogelwerkgroep.

Vroeger is hij ook een korte tijd lid geweest, maar toen was het toch wel een beetje een vastgeroeste club. Nu spreekt de gedegen kennis van menig KNNV'er hem erg aan. In het onderzoek op de Beningerslikken kon hij een telvlak bemachtigen, om broedvogels te tellen. Inmiddels kent hij het gebied op zijn duimpje.

Na zijn pensionering wil hij zich vooral richten op de natuur om de hoek, en dan vooral de verwilderde, kleine stukjes, natuur. Daar is zoveel te zien en te beleven. De gemeente zou er goed aan doen om dat soort braakliggende stukjes te koesteren, en voor het grote publiek toegankelijk te maken, te beschermen. Al in 2016 heeft hij een wandelroute in de vesting ontworpen, waar hij de wandelaar met de iconen van de natuur in aanraking wil brengen, gewoon dicht bij huis. Met de toenmalige wethouder heeft hij de route verkend, maar tot een uitgewerkt

middelste zaagbek - vrouw